

वा० रा०

॥१७८॥

अथनदीप्रदर्शनेनोपलालयति ॥ अथेति ॥१॥ वरारोहां उत्तमस्त्रीं ॥२॥ कुसुमैः पद्मादिभिः ॥ ३ ॥ पुष्पफलयुतैर्दुर्गमैस्तीरभवैः राजंतीं शोभमानां ॥ राजराजःकुबेरस्त
स्यनलिनी सौगंधिकाख्या ॥४॥ तीर्थानि अवतारमार्गाः रतिं प्रीतिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ उपतिष्ठते मंत्रैरुपस्थानं कुर्वते ॥ एतेपरेमुनयः प्रकाशंते जपपराइतिशेषः ॥ ७ ॥ प्रनृ
त्तइव नृत्तं कर्तुमुपक्रांतइव अतएवपुष्पांजलिकरणं पादपैः ॥ ८ ॥ मणिनिकाशं मुक्तानिकाशमुदकं यस्यास्तां ॥ ९ ॥ अंभसिपोष्यमानान् पुनः पुनः प्लवमानान् पुष्पसं

अथशैलाद्विनिक्रम्यमैथिलींकोसलेश्वरः ॥ अदर्शयच्छुभजलारम्यामंदाकिनीं नदीं ॥ १ ॥ अब्रवीच्चवरारोहां चंद्रचारुनिभाननां ॥
विदेहराजस्य सुतां रामो राजीवलोचनः ॥ २ ॥ विचित्रपुलिनां रम्यां हंससारससेवितां ॥ कुसुमैरुपसंपन्नां पश्य मंदाकिनीं नदीं ॥ ३ ॥
नानाविधैस्तीररुहैर्वृतां पुष्पफलद्रुमैः ॥ राजंतीं राजराजस्य नलिनीमिव सर्वतः ॥ ४ ॥ मृगयूथनिधीतानि कलुपां भांसि सांप्रतं ॥ तीर्था
निरमणीयानि रतिसंजनयंति मे ॥ ५ ॥ जटाजिनधराः कालेवल्कलोत्तरवाससः ॥ ऋषयस्त्ववगाहंते नदीं मंदाकिनीं प्रिये ॥ ६ ॥ आ
दित्यमुपतिष्ठंते नियमादूर्ध्वबाहवः ॥ एतेपरे विशालाक्षिमुनयः संशितव्रताः ॥ ७ ॥ मारुतोद्भूतशिखरैः प्रनृत्तइव पर्वतः ॥ पादपैः पुष्पप
त्राणि सृजद्भिरभितो नदीं ॥ ८ ॥ क्वचिन्मणिनिकाशोदां क्वचित्पुलिनशालिनीं ॥ क्वचित्सिद्धजनाकीर्णां पश्य मंदाकिनीं नदीं ॥ ९ ॥ निर्धू
तान्वायुना पश्य विततान् पुष्पसंचयान् ॥ पोष्यमानान् परान् पश्य त्वंतनुमध्यमे ॥ १० ॥ पश्यैतद्द्वल्लगुवचसोरथांगाद्भयनाद्विजाः ॥ अ
धिरोहंतिकल्याणि निष्कृजंतः शुभागिरः ॥ ११ ॥ दर्शनं चित्रकूटस्य मंदाकिन्याश्च शोभने ॥ अधिकं पुरवासाच्च मन्येत वचदर्शनात्
॥ १२ ॥ विधूतकल्मषैः सिद्धैस्तपोदमशमान्वितैः ॥ नित्यविक्षोभितजलां विगाहस्वमया सह ॥ १३ ॥

तिपाठः ॥ कशत्वाच्चलनाशक्तमध्यवतीत्यर्थ इति कतकः ॥ १० ॥ रथांगाद्भयनाः चक्रवाकाः रथांगं तद्वाचकः शब्द आद्भयने नामनि येषामिति विग्रहः ॥ अधिरोहंति पुलिना
नीतिशेषः ॥ ११ ॥ तवदर्शनाच्चाधिकं अधिकमुखावहं ॥ १२ ॥ १३ ॥

अ० का०

॥१७८॥